

Inte längre främlingar

**Nyckelvers: "Men nu är ni inte längre främlingar och utlänningar utan medborgare bland de heliga och tillhör Guds husfolk."
Efesierbrevet 2:19**

**Utvalda bibelställen:
Efesierbrevet 2:11-19**

En av de vackra följder som drabbar dem som av hjärtat tar emot den frälsning som Jesu blod ger i form av ett lösenoffer är att de, när de ger sig själva i oreserverad helgelse, träder in i ett särskilt förbundsförhållande med Gud. Detta arrangemang innebär en ny status för dem som sålunda inträder, en status där de inte längre är främmande för Gud utan betraktas som hans söner. (Romarbrevet 8:14-16; 1 Johannesbrevet 3:1,2). I harmoni med detta säger Paulus på andra ställen: "Om någon är i Kristus, då är han en ny skapad varelse; det gamla är förgånget, se, allt har blivit nytt." - 2 Korintierbrevet 5:17

I Efesierbrevet 2:8-10 säger aposteln att det endast är genom tro och Guds nåd som vi kan uppnå

denna nya ställning som söner. Det finns inget vi kan göra för att uppnå det. Han säger: "Vi är hans verk". Men när vi väl har uppnått detta tillstånd har vi förmågan att genom Kristus Jesus utföra gärningar som är godtagbara för Gud. Detta är en skenbar paradox. Å ena sidan kunde vi inte göra några gärningar för att uppnå denna nya relation, men när vi väl har ingått ett sonskapsförbund med Gud kan vi, ja vi måste, göra godtagbara gärningar för honom. Aposteln Jakob säger: "Om tron inte har gärningar, är den död." - Jakob 2:17

Våra gärningar som Guds barn är framför allt en utveckling och yttre manifestation av den karaktärsfruktan som grundlades i Kristus, vårt huvud. (Johannes 15:8; Galaterbrevet 5:22,23). Godtagbara gärningar innefattar också uppoffring och tjänst för Herren, hans sanning och våra medbröder i Kristus. - Romarbrevet 12:1; Efesierbrevet 4:14,15; Galaterbrevet 5:13

I vår lektion säger Paulus att de troende hedningarna hade varit "utlänningar från Israels folk och främlingar från löftenas förbund, utan hopp och utan Gud". (Efesierbrevet 2:12). Men nu var tiden inne för Kristi blod att verka för alla som hade ett hörande öra och ett troende hjärta, vare sig de var judar eller hedningar. Alla hade möjlighet att göra anspråk på sin nya status genom det medel som tillhandahölls, Kristus Jesus.

För de troende judarna, som hade levt under "budens lag" i många århundraden, innebar detta att de skulle lämna denna ordning och gå in i Kristus. (vers 15). Det hade blivit grundligt bevisat att endast en fullkomlig människa kunde hålla dessa tidigare förordningar och därmed skörda de jordiska löften som var knutna till dem. Endast Jesus, som var syndfri, kunde göra detta. Han offrade emellertid dessa jordiska privilegier för att ge mänskligheten, både judar och hedningar, en utväg ur syndens och dödens slaveri. Genom Jesus har alltså "vi båda [judar och hedningar] genom en enda Ande tillträde till Fadern". - vers 18

I vår nyckelvers säger Paulus att alla som har kommit in i denna nya relation, oavsett deras tidigare status, nu är en del av en grupp, "Guds hushåll". Detta symboliska "hus" har som sin grund "apostlarna och profeterna, med Jesus Kristus själv som den främsta hörnstenen". (vers 20). När byggnadsarbetet är färdigt och varje medlem - varje sten - har formats och satts på plats, kommer det inte bara att vara en byggnad utan ett "heligt tempel", en "Guds boning". (verserna 21,22). Det är från detta tempel, som ligger i det symboliska nya Jerusalem, som välsignelserna kommer att strömma till alla jordens familjer i det

messianska riket. - Uppenbarelseboken 21:1-7,22-24